

Det ærebe Udvalg har nu foreslaaet, at Ordet: „Hjælpenighed“ skal udgaae, hvilket den ærebe Ordsfører har motiveret ved, at man vel kan tale om en Hjælpekirke og om en Hjælpepræst, men ikke om en Hjælpenighed. Jeg vil hertil kun gjøre den Bemærkning, at jeg troer, at der til en Menighed naturligen hører en Præst, men dette Lovforslag siger endog, at der til en saadan Valgmenighed, som her foreslaaes, skal være en Kirkebygning eller en Vedesal, og jeg troer derfor ikke, at man af denne Grund kan ubelade Ordet: „Hjælpenighed“. Da jeg imidlertid ogsaa lægger størst Vægt paa Ordet „Valgmenighed“, vil jeg ikke gjøre nogen Indsigelse imod, at Ordet „Hjælpenighed“ bortfalder, og jeg skal derfor slutte mig til Udvalgets Forslag i saa Henseende. — Udvalget har ganske sikkert været meget sparsomt med at stille Forslag, og jeg kunde have ønsket, at det var gaaet noget videre; men saaledes som Forslagene ere stillede af det ærebe Udvalg, kan jeg gaae ind paa dem alle, med Undtagelse af et eneste, nemlig det, der staaer opført under Nr. 4, og som gaaer ud paa, at der istedetfor Ordet: „Foreningen“ skal sættes Ordet: „Kredsens“. Jeg seer meget godt, at denne Endring staaer i Forbindelse med Ordet „Kreds“ i 1ste Linie af det oprindelige Lovforslag, men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at „Kreds“ og „Forening“ ere to forskjellige Ting. Efter min Mening er en Kreds Noget, som er afluttet med et vist Omrids, som ligger i et vist afluttet Omraade, hvorimod en Forening kan bestaae af flere Personer, som boe langt fra hinanden, som boe ganske afsondrede paa forskjellige Steder, og jeg troer derfor, at naar der, som her er paatænkt, skal dannes en Valgmenighed, er det meget bedre at beholde Ordet: „Forening“, end at ombytte det med Ordet: „Kreds“. Jeg kunde derfor ønske, at ogsaa Ordet „Kreds“ i 1ste Linie blev ombyttet med Ordet „Forening“, men dette er dog ikke det vigtigste Punkt i Loven, hvorefter jeg vilde udtale mig. Jeg vil imidlertid heraf tage Anledning til at gjøre opmærksom paa, at Ordet „Kreds“ fornuftigviis kunde bruges om den nuværende Inddeling i Folketirken, idet den hele danske Folketirke er

deelt i mange Kirkefogne, hvoraf hvert udgjør en Kreds. Et saadant Kirkefogn eller 2 eller 3 saadanne have hidtil udgjort en Menighed, for hvilken der er bleven ansat en Præst; men istedetfor, at man saaledes har haft Begreberne Kirkefogn og Sognetirke, kommer man her ind paa et andet Begreb, nemlig det, at en Menighed slutter sig om en bestemt Præst, men det er noget heelt Andet, end Begrebet: Sognepræst eller Sognemenighed. Man vil her danne en Præstemenighed, idet der ikke her bliver nogen afluttet Kreds, en Menighed, som danner sig om en bestemt Præst. Hvorvidt denne Forandring kan være heldig eller ikke, er jeg ikke istand til for Nu at sige, men jeg er dog meest tilbøielig til at troe, at det kunde være heldigt, at man udviklede dette Princip noget videre; thi skulde man blot blive staaende ved de Menigheder, som omhandles her i dette foreliggende Lovforslag, uden nogensinde at komme videre, vilde jeg næsten ansee det for beklageligt, at man skulde tage Tillsøb dertil ved denne lille Lov. Det forekommer mig imidlertid, at der ligger noget saa Naturligt i, at Menigheden selv vælger sin Præst, og at den ogsaa selv bestemmer sit Omraade, at jeg kunde ønske, at vi eengang kom til, at dette blev det Almindelige for alle Menigheder i den danske Folketirke, og jeg vil derfor gaae ind paa det foreliggende Lovforslag samt paa de Endringer, der ere stillede til det, i Haab om, at Principet eengang i Tiden skal faae en større Udvidelse, saaledes at ikke alene de Menigheder, her omtales, faae Lov til at vælge deres Præster, men at ogsaa enhver anden Menighed, der bliver staaende som en Sognemenighed, ogsaa kan faae denne Tillsøbelse. Jeg maa dog beklage, at Udvalget ikke har dristet sig til i al Almindelighed at sige, at en saadan Valgmenighed skulde have Ret til at benytte de nuværende Kirkebygninger. Naar det er Medlemmer af den danske Folketirke, der danne en saadan Forening, som kaldes en Valgmenighed, kan jeg ikke paa nogen Maade forstaae, hvorfor de ikke kunne benytte den Sognetirke, der ligger dem meest beilelig, til en Tid, da den ikke er i Brug af den Præst, som er ansat ved den. Jeg kunde derfor me-